

W NUMERZE:

Cmentarz uczy
mądrości i pokory

2

Relacja z pierwszej
ręki- Dzień skupienia
dla rodzin

2

Relacja z pierwszej
ręki- Rajd
Różańcowy

3

Stół Słowa Bożego

4

Z kalendarza
liturgicznego

4

Wydarzenia
miesiąca

5

Wydarzenia
miesiąca C.D.

6

Parafialny Zespół
Caritas w Tygodniu
Miłosierdzia

6

Fotorelacja

7

Recenzja książki

8

Relacja z pierwszej
ręki- Odpust
Parafialny

8

Kącik dla dzieci,
KONKURS

9

Święty
uśmiechnięty-
św. Marcin

10

Słowo Księdza
Proboszcza

11

Czasopismo parafii św. Jadwigi Śląskiej w Poznaniu

CMENTARZ UCZY MĄDROŚCI I POKORY...

Aparatura mówi: To już koniec! A nadzieja nie chce się z tym werdyktem pogodzić. Wcześniejszym pokoleniom było łatwiej stać u łóża śmierci. Gdy człowiek wydał ostatnie tchnienie – wiara im podpowiadała, że przychodzi anioł i wiedzie duszę sprawiedliwego do raju. My stoimy ślepi, niemi i bezradni u łóża dopiero co zmarłej bliskiej osoby...

Każdy zatem sam musi odpowiedzieć sobie na pytanie: Co się właściwie wydarzyło? Niektórzy uczą się znów mówić „Ty”... do Boga: Boże, jeśli Ty nie przyjąłeś do siebie tego człowieka, jego istoty, jego duszy, to wszystko stracone... Ale nie wszystko jest stracone! Świadkiem tego jest cmentarz! Nieraz wydaję się nam, że cmentarz to ponure miejsce, którego się lękamy, które odwiedzamy raz w roku z okazji Uroczystości Wszystkich Świętych. Wtedy biegamy, zapalamy znicze, często szybka modlitwa, bo jeszcze trzeba odwiedzić następne groby... I znowu szybko, szybko...

A cmentarz to miejsce, w którym trzeba się zatrzymać. Tu nie można się śpieszyć! To właśnie na cmentarzu pobieramy jedną z ważniejszych lekcji w życiu: o jego kruchości i słabości a równocześnie prawdy o ludzkim życiu, które zmienia się ale się nie kończy, prawdy o Bogu, który jest Panem życia.

W moim kapłańskim życiu prowadziłem prawie 1600 pogrzebów. 1600 razy człowiek stawał na pustym grobie przy trumnie czy urnie i zawsze jedno pytanie czy to już koniec, czy życie człowieka kończy się w grobie? Gdyby życie człowieka kończyło się na cmentarzu to nie warto żyć, ponieważ to wszystko co robiliśmy obraca się w nicość. Bylibyśmy najtragiczniejszym ze stworzeń, gdyż mielibyśmy świadomość swego unicestwienia – a wtedy po co kochać, po co pracować, po co się uczyć, po co nawet zwiedzać cały świat po prostu po co żyć, jak wszystko przepada? I banalnie prosta odpowiedź, kiedy stoję nad grobem: TO NIE MOŻE BYĆ KONIEC!

Cmentarz nie jest miejscem, które mówi o unicestwieniu człowieka, ale wszystko na cmentarzu mówi o życiu, o życiu, które nigdy się kończy. Bo gdyby naprawdę się skończyło to byśmy nie budowali pomników, nie zapalali zniczy czy przynosili kwiatów. Cmentarz, chociaż jest miejscem ciszy wykrzykuje prawdę o życiu człowieka. Mówi o miłości, która nie umiera – przecież nawet, gdy ktoś umiera my nie przestajemy go kochać.

Czytaj więcej na stronie 2

CMENTARZ UCZY MĄDROŚCI I POKORY... - C.D

To cmentarze mówią nam skąd i kim jesteśmy (tak przemawiają groby naszych przodków, niemi świadkowie historii naszej ojczyzny i naszych rodzin – to oni przekazali nam życie oraz to wszystko na czym dziś budujemy, całą spuściznę wiedzy, kultury, religii i techniki) ale także dokąd zmierzamy – KRZYŻE postawione prawie nad każdą mogiłą mówią jedno – jedyna nadzieja w Bogu, w Jezusie Chrystusie, który jest Zwycięzcą śmierci, piekła i szatana!

To ważne prawdy o naszym życiu, jeśli o nich

zapomnimy życie nasze traci sens, kręcimy się w kółko jedni drugich raniąc, biegając, szukając różnych radości – ale zawsze będziemy głodni, spragnieni i nienasyчени. To właśnie śmierć uczy nas pokory i szacunku do własnego życia oraz naszych bliźnich. To właśnie cmentarz uczy nas mądrości jak ze swojego życia korzystać by go nie zmarnować.

Każdy dzień bowiem zbliża mnie do śmierci, czy tego chcę czy nie chcę, nie mam na to wpływu, ale mogę mieć wpływ na to, aby każdy dzień zbliżał mnie do Boga, bo w Nim jedyna

nadzieja. Niech te listopadowe dni będą dla nas takim momentem zatrzymania i zadumy nad własnym życiem, które jest tylko czasową pielgrzymką. Nad tym że i ja, chociaż nie wiem kiedy, na pewno stanę przed Panem Bogiem i usłyszę to pytanie: Synu/Córko co zrobiłeś/aś ze swoim życiem? Czy nie zmarnowałeś/aś go? Oby każdy z nas mógł usłyszeć: Wejść do radości swego Pana...

ks. Grzegorz Kamiński

RELACJA Z PIERWSZEJ RĘKI- DZIEŃ SKUPIENIA DLA RODZIN

W sobotę 22 października w naszej parafii odbył się dzień skupienia dla rodzin. Myśl o zorganizowaniu takiego spotkania towarzyszyła nam już od dawna. Data ustalona z Ks. Proboszczem początkowo wydawała się przypadkowa. Po prostu kolejna sobota października. Okazało się jednak, że był to dzień liturgicznego wspomnienia bł. Jana Pawła II. Jego wstawiennictwu zawdzięczamy tak duże zainteresowanie tą propozycją. W dniu skupienia wzięło udział ponad 30 rodzin. Wielu przybyło na to spotkanie razem z dziećmi. Najmłodsze z nich miało miesiąc ! Choć większość uczestników przyjechało do nas z Poznania i okolic to jednak w tej grupie znalazła się także piękna reprezentacja naszej parafii z czego się bardzo cieszymy. Spotkanie rozpoczęliśmy modlitwą w kaplicy. Z

błogosławieństwem Bożym, którego udzielił nam ks. Proboszcz ruszyliśmy do pracy. Małżonkowie uczestniczyli w dwóch wykładach dr Mieczysława Guzewicza na temat: „Miłość małżeńska może być piękna. Recepta na szczęście w małżeństwie”. P. Mieczysław pochodzi ze Wschowy. Jest mężem i ojcem trojga dzieci, doktorem teologii biblijnej, od lat zaangażowanym w ukazywanie wartości i piękna sakramentalnego małżeństwa. Gość naszego spotkania okazał się nie tylko bardzo dobrym mówcą, ale przede wszystkim świadkiem Chrystusa. Zachęcał małżonków do walki o jakość swojego małżeństwa, które zawsze może być piękniejsze. W czasie, gdy rodzice mieli swoje zajęcia dzieci były pod opieką siostr, animatorów i kleryków z naszego seminarium. Dzieci miały czas na wspólną zabawę, modlitwę, śpiewy i prace

manualne. Było to dla nas duże wyzwanie, ponieważ była to grupa bardzo liczna (około 40 dzieci). Ostatnim punktem programu była piękna rodzinna eucharystia, której przewodniczył ks. Bartosz. Planujemy organizować tego typu spotkania raz na kwartał. Zapraszamy już teraz na spotkanie w Wielkim Poście. Otrzymałyśmy kilka e – maili po zakończeniu tego spotkania. W jednym z nich ktoś napisał: „Dziękujemy Wam kochane siostry za dzień skupienia dla małżeństw. Był to czas ogromnej łaski i utwierdzenia w tym, jak wielką wartością jest sakrament małżeństwa. Był to też wspaniały czas zatrzymania i pochylenia się nad swoim małżeństwem”.

Siostry Uczennice Krzyża

RELACJA Z PIERWSZEJ RĘKI- RAJD RÓŻAŃCOWY

Dzień parafialnego Rajdu Różańcowego, który przypadał w sobotę, 8.10, zbliżał się wielkimi krokami, a tymczasem prognozy meteorologiczne zdawały się wpędzać w całkowite zniechęcenie nawet największych optymistów. W skrytości ducha myślałam już sobie, co by tu wymyślić, by nie jechać ... Nie mogłam jednak zawieść jednej z uczestniczek rajdu, której mam to wielkie szczęście być mamą. Poza tym pomyślałam sobie, że zwykle tak jest, że to, co przychodzi z trudem, sprawia największą radość. Słowem – primo: trzeba było zakupić tak zwaną „wałówkę”, secundo: stawić się niemal o świcie, bo o godzinie 10.00, przed naszym parafialnym kościołem.

Wielką niespodziankę sprawił nam ksiądz Proboszcz, który tym razem nie żegnał grupy, lecz najwyraźniej wybierał się z nami na rajd. A jak to powiedziała znana we wszelkich kręgach pani Ania J. – obecność księdza nadaje innego charakteru grupie.

Nie padało, a nawet powoli nieśmiało przez chmury przebijały się pierwsze promienie słońca. Modlitwa do Świętego Franciszka nie pozostawała bez odpowiedzi. Autokar był pełen dzieci,

śmiało rzec można – pełen pani Ani – jej opowiadań i śpiewu; był też oczywiście ksiądz proboszcz, pan Darek, pani Maria i kilkoro rodziców. Celem przejazdu była wioska Gołęczewo. Jest to mało znana, niewielka wioska położona kilkanaście kilometrów od Poznania, która to zgodnie z wolą Wilhelma II - na początku XX w. - miała się stać niemiecką wsią wzorcową (Musterdorf).

Po spotkaniu z przemłą panią i kilkoma strażakami z OSP, bo obejrzeniu wozów strażackich, przymierzeniu hełmów, wysłuchaliśmy historii wioski.

A potem nastąpił – ku mojemu zdziwieniu – szybko, sprawnie i bezboleśnie – podział grupy na: „uciekających” i „goniących”. PODCHODY! Kierunek – Sobota. Czyli jak to jakieś dziewczę uroczo ujęło: w sobotę do Soboty.

Naprawdę – miło było patrzeć jak starsi chłopcy (nawet i gimnazjaliści) potrafili tworzyć zgraną ekipę z małymi dziećmi, pomagać im, a przy tym świetnie się bawić. A zadania nie były łatwe, oj nie.

Dopiero, gdy już niemal byliśmy na miejscu, tzn. przy kościółku w Sobocie, zaczęło padać i to tak porządnie. Ale

nikt (w tym miejscu - szacunek dla najmłodszych uczestników) się nie skarżył.

W Sobocie pierwsze kroki skierowaliśmy rzecz jasna do Matki Bożej, do Sanktuarium Maryjnego pod wezwaniem Narodzenia Najświętszej Marii Panny, w którym znajduje się słynący łaskami obraz Matki Bożej z 1794 roku.

Po krótkiej modlitwie nastąpiło to, na co wszyscy z utęsknieniem czekali – grill! Grill i słońce – ciepłe, jesienne promienie ogrzewały zmarzniętych i zmokniętych uczestników.

A potem już tylko przytulny fotel w autokarze i do domu. Podziękowaliśmy modlitwą i śpiewem Bogu Najwyższemu za opiekę, a i naszym opiekunom, rzecz jasna, również.

Drogie czytelniczki i drodzy czytelnicy – jeśli udało Wam się doczytać do końca, to z serca dziękuję i gratuluję.

No i w drogę, bo „...wszystkie drogi prowadzą do ludzi” (Antoine de Saint-Exupéry).

Katarzyna Remlein

*Najmiłosierniejsza Pani Soboty,
Tobie moje cierpienia,
Tobie moje kłopoty.
Tobie oddaje radości codzienne,
I moje serce w ufności
niezmienne*

STÓŁ SŁOWA BOŻEGO

Przypowieść o słudze wiernym i niewiernym

⁴¹ Wtedy Piotr zapytał: "Panie, czy do nas mówisz tę przypowieść, czy też do wszystkich?" ⁴² Pan odpowiedział: "Któż jest owym rządcą wiernym i roztroptym, którego pan ustanowi nad swoją służbą, żeby na czas rozdawał jej żywność? ⁴³ Szczęśliwy ten sługa, którego pan powróciwszy zastanie przy tej czynności. ⁴⁴ Prawdziwie powiadam wam: Postawi go nad całym swoim mieniem. ⁴⁵ Lecz jeśli sługa ów powie sobie w duszy: Mój pan ociaga się z powrotem, i zacznie bić sługi i służące, a przy tym jeść, pić i upijać się, ⁴⁶ to nadejdzie pan tego sługi w dniu, kiedy się nie spodziewa, i o godzinie, której nie zna; każe go ćwiartować i z niewiernymi wyznaczy mu miejsce. ⁴⁷ Sługa, który zna wolę swego pana, a nic nie przygotował i nie uczynił zgodnie z jego wolą, otrzyma wielką chłostę. ⁴⁸ Ten zaś, który nie zna jego woli i uczynił coś godnego kary, otrzyma małą chłostę. Komu wiele dano, od tego wiele wymagać się będzie; a komu wiele zlecono, tym więcej od niego żądać będą.

(Łk 12, 41-48)

Z KALENDARZA

LITURGICZNEGO

Listopad 2011

- 1 listopada - Wszystkich Świętych
- 2 listopada - Wspomnienie wszystkich wiernych zmarłych
- 3 listopada - św. Marcina de Porres, bł. Ruperta Mayer
- 4 listopada - św. Karola Boromeusz,
- 5 listopada - św. Elżbiety, św. Zachariasz, rodzice św. Jana Chrzciciela
- 6 listopada - 32 Niedziela Zwykła (Mt 25,1-13)**
bł. Józefy Naval Girbes,
- 7 listopada - św. Willibrorda, bł. Łucji a Septifonte
- 8 listopada - bł. Elżbiety od Trójcy Przenajświętszej, bł. Jana Duns
- 9 listopada - rocznica poświęcenia bazyliki laterańskiej
- 10 listopada - św. Leona Wielkiego,
- 11 listopada - św. Marcin z Tours,
- 12 listopada - św. Jozafata Kuncewicza, św. Teodora Studyty,
- 13 listopada - 33 Niedziela Zwykła (Mt 25,14-15.19-20)**
pierwszych męczenników Polski
- 14 listopada - bł. Marii Luizy Merkert, św. Wawrzyńca z Dublinu, św. Józefa Pignatelliego,
- 15 listopada - św. Alberta Wielkiego,
- 16 listopada - rzymskie bazyliki świętych Apostołów Piotra i Pawła
NMP Ostrobramska, Matka Miłosierdzia
- 17 listopada - św. Elżbiety Węgierskiej
św. Grzegorza Cudotwórcy,
- 18 listopada - bł. Karoliny Kózkówny,
- 19 listopada - bł. Salomey,
- 20 listopada - Uroczystość Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata (Mt 25,31-46)**
św. Rafała Kalinowskiego,
- 21 listopada - ofiarowanie Najświętszej Maryi Pann
- 22 listopada - św. Cecylii,
- 23 listopada - św. Klemensa I,
- 25 listopada - bł. Marii od Pana Jezusa Dobrego Pasterza,
- 25 listopada - św. Katarzyny Aleksandryjskiej,
- 26 listopada - św. Leonarda z Porto Maurizio,
- 27 listopada - 1 Niedziela Adwentu (Mk 13,33-37)**
św. Wirgiliusza,
- 28 listopada - św. Stefana Młodszego,
- 30 listopada - św. Andrzeja Apostoła,

WYDARZENIA MIESIĄCA

W tej części gazetki możecie przeczytać Państwo o bieżących wydarzeniach w naszej Parafii.

Zarazem zachęcamy do czynnego udziału w życiu Kościoła.

Poniżej tabeli możecie znaleźć miesięczne podsumowanie (do 25 dnia każdego miesiąca)- ilość chrztów, zawartych małżeństw oraz zgonów.

Listopad 2011

N	Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	So
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

WYDARZENIA MIESIĄCA

DATA

Od poniedziałku do soboty (z wyjątkiem środy) przed Mszą św. wieczorną czyli od godz. 17.30, czytamy „wymienianki” i odmawiamy różaniec za zmarłych.	XI 2011
W środy o godz. 17.30, nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy, a o godz. 21.00 cicha adoracja Najświętszego Sakramentu.	XI 2011
Uroczystość Wszystkich Świętych - Msze św. w naszym kościele jak w każdą niedzielę. Po Mszy św. o godz. 17.00 spotkanie i modlitwa przy tablicach pamiątkowych naszych zmarłych księży proboszczów. Następnie wspólne wyjście z ks. Wikariuszem na cmentarz junikowski.	01 XI 2011
Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych, Msze św. w naszym kościele o godz. 8.00, 16.30, 19.00. Po Mszy św. o godz. 16.30 dzieci wraz z opiekunami udadzą się na cmentarz junikowski w celu uczczenia pamięci ks. prob. K. Sewola oraz prof. W. Degi – patrona szkoły. O godz. 18.30 nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy; podczas Mszy św. o godz. 19.00 szczególne wspomnienie tych z naszej wspólnoty parafialnej, którzy w minionym roku odeszli do wieczności; o godz. 21.00 cicha adoracja Najświętszego Sakramentu.	02 XI 2011
I czwartek miesiąca od godz. 17.15 Godzina Święta z „wymieniankami” i różańcem.	03 XI 2011
I piątek miesiąca adoracja Najświętszego Sakramentu i spowiedź św. od godz. 15.00 do 18.00. Od godz. 17.30 różaniec z „wymieniankami”. Odwiedziny chorych od godz. 8.30.	04 XI 2011
I sobotę miesiąca po Mszy św. o godz. 8.00 nabożeństwo do Najświętszego Serca Maryi, o godz. 21.00 Apel Jasnogórski.	05 XI 2011
I niedzielę miesiąca, po Mszy św. o godz. 8.00, swoje spotkanie ma Wspólnota Żywego Różańca.	06 XI 2011
Można dostąpić odpustu zupełnego dla zmarłego za nawiedzenie cmentarza i równocześnie zmówienie, choćby myślniej, modlitwy w intencji zmarłych.	01 - 08 XI 2011
Wspomnienie św. Marcina z Tours Bpa – Narodowe Święto Niepodległości. W tym dniu obowiązuje dyspensa od zachowania wstrzemięźliwości od potraw mięsnych i od udziału w zabawach.	11 XI 2011

WYDARZENIA MIESIĄCA

DATA

Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym.	13 XI 2011
O godz. 18.00 Msza św. i spotkanie Rady Duszpasterskiej.	15 XI 2011
O godz. 18.00 Msza św. i spotkanie rodziców dzieci I Komunijnych.	17 XI 2011
Obchodzimy Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata – święto patronalne Akcji Katolickiej i Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży. W naszej parafii Niedziela Powołań, z tej okazji gościć będziemy ks. kleryka Łukasza Bąbelka.	20 XI 2011
O godz. 18.00 Msza św. i spotkanie rodziców młodzieży III klas gimnazjalnych - przygotowujących się do bierzmowania (spotkanie z psychologiem).	22 XI 2011
O godz. 18.00 Msza św. i spotkanie Akcji Katolickiej	24 XI 2011
Rozpoczyna Adwent – okres radosnego oczekiwania na Boże Narodzenie.	27 XI 2011

Ilość	Statystyki
6	chrztów
0	sakrament małżeństwa
3	zgon

✠ Wieczny odpoczynek racz zmarłym dać,
 Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci.
 Niech odpoczywają w pokoju.
 Amen.

PARAFIALNY ZESPÓŁ CARITAS W TYGODNIU MIŁOSIERDZIA

Dorocznie obchodzony Tydzień Miłosierdzia przypadał w tym roku od drugiego do dziewiątego października. Nasz Parafialny Zespół Caritas włączył się czynnie, uczestnicząc w pomocy dla potrzebujących. W sklepach Lewiatan na naszym osiedlu były ustawione kosze ze znakami Caritas, przeznaczone na zbiórkę darów żywnościowych dla najbardziej potrzebujących. Parafianie włączali się do tej akcji i składali w koszach dary.

Zebrano duży asortyment artykułów o łącznej wartości 338 złotych. Wszystkie zebrane artykuły rozprowadzono pośród dziesięciu rodzin o najniższych dochodach, szczególnie uwzględniając rodziny z małymi dziećmi.

Parafialny Zespół Caritas

Człowiek jest wielki nie przez to, co posiada, lecz przez to, kim jest; nie przez to, co ma, lecz przez to, czym dzieli się z innymi.

bt. Jan Paweł II (Karol Wojtyła)

FOTORELACJA - WRZESIEŃ 2011

← Odpust Parafialny

↑
Dzień skupienia dla rodzin

Odpust Parafialny →

Dzień skupienia dla rodzin

Rajd Różańczy

RECENZJA KSIĄŻKI- *KIEDY KOBIETA UFA BOGU, DZIEJĄ SIĘ CUDA*

Ta książka też nie jest kolejnym poradnikiem, jakie nam serwują w dzisiejszym świecie, gdzie ludzie mają poważne problemy z odnalezieniem własnego ja. „Kiedy kobieta ufa Bogu, dzieją się cuda” to świadectwo wiary kobiety – Sheili Walsh. Bardzo poruszające, gdyż autentyczne i z pewnością każda kobieta w jakiejś części jej historii, może się z nią identyfikować. Nie oznacza to, że to nie książka dla panów. Jak najbardziej jest także dla nich. Oni też mogą odkryć swoją część relacji z Bogiem w tej historii. Autorka opowiada nam o przebiegu choroby – depresji, gdzie cały jej misternie zbudowany świat nagle, zupełnie bez ostrzeżenia, runął.

zupelnie bez ostrzeżenia, runął. Co Wy byście zrobili, gdy w tej chwili, Wasz cały świat, którym życie, został zburzony, jak domek z kart? Co byście zrobili, gdyby to wszystko, czym życie nagle zupełnie straciło sens, fundament, na którym budowałyście? Co byście zrobili, gdyby cały Wasz świat przewrócił się do góry nogami? Co zrobiła Sheila? Zaufała Bogu. I stał się cud. Nie tylko to, że jej życie odzyskało dawne barwy, że wyszła z depresji, ale nabrał nowego, lepszego sensu, dostała o wiele więcej, niż mogła się spodziewać.

Świadectwo osoby, kobiety, ale nie jakiejś wymyślonej, nieprawdziwej, wyidealizowanej.

Sheila jest kobietą

wiary, pisarką, a dawniej piosenkarką i prowadzącą znany program talk-show w amerykańskiej telewizji.

Można z nią porozmawiać za pośrednictwem takich portali jak facebook, czy twitter.

Monika Kaszkowiak

RELACJA Z PIERWSZEJ RĘKI- ODPUST PARAFIALNY

Odpust nasi parafianie przeżywali od trzech dni uczestnicząc w Nabożeństwie Fatimskim, adoracji Najświętszego Sakramentu słowem i pieśnią, czy w koncercie Ewy Urygi, która przyjechała do naszej parafii, aby podzielić się z nami swoim talentem.

16 października odbył się odpust ku czci św. Jadwigi Śląskiej – patronki naszej parafii. Mszę św. odpustową o godz. 11.00 odprawił i wygłosił kazanie ks. kan. Franciszek Ryba.

Po uroczystej procesji odbył się festyn parafialny, który zaczęliśmy spotkaniem przy stole na wspólnym posiłku. Serwowana była

pyszna grochówka i kielbaska z grilla, którą przygotowywali nasi parafianie.

Można było również nabyć tak charakterystyczne dla naszej parafii babeczki „Jadźki”, które były rozprawdane przez *Iskierki*, z pewnością znalazły się one w wielu domach.

Dzieci mogły znaleźć dla siebie wiele atrakcji, jak przejażdżka bryczką, czy różne gry i zabawy specjalnie dla nich przygotowane.

Odbył się również konkurs wiedzy o św. Jadwidze Śląskiej oraz konkurs na najsmaczniejsze ciasto.

Parafialny taniec integracyjny przyniósł wiele emocji i radości wszystkim

uczestnikom. Na koniec odmówiliśmy wspólną modlitwę.

Program festynu był bardzo bogaty i każdy mógł znaleźć coś dla siebie, zarówno dzieci, jak i dorośli. Uroczystość ta zawęziła więzi między parafianami.

KĄCIK DLA DZIECI

Wyniki KONKURSU

miejsce 1.

Marta Trzepacz

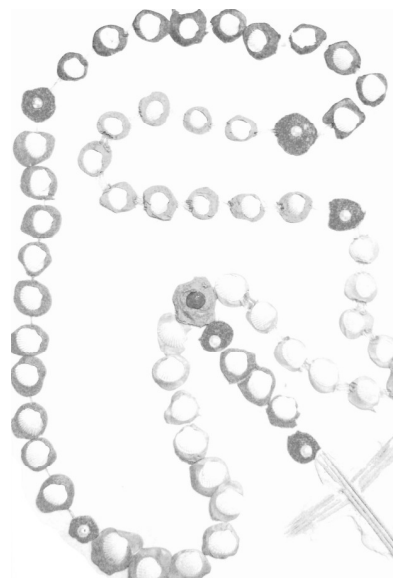
miejsce 2.

Aleksandra Górzyńska (2a)

miejsce 3.

Zosia Szafrńska (5 lat)

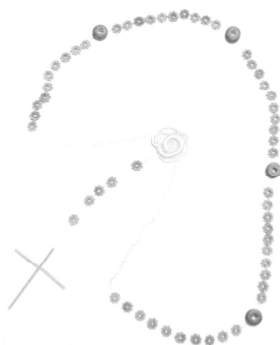

Wyróżnienia (w kolejności losowej):

Marta Hirsch (5 lat)

Marta T. (2c)

Marta Tyksińska (2c)

Martyna Andrys (2a)

Gratulujemy wszystkim nagrodzonym dzieciom, których prace w rzeczywistości wyglądają znacznie piękniej, włożyły w nie wiele serca i zaskoczyły nas pomysłami. Przypominamy, że po nagrody będzie się można zgłosić do Pani Ani.

Redaktorzy

Cymerys Oliwia
Dyrdał Przemysław

TELEFON:
605 476 890

E-MAIL:
gazetka-jadwisia@wp.pl

W tym numerze pisali:

Cymerys Oliwia
ks. Glinkowski Benedykt
ks. Kamiński Grzegorz
Kaszkowiak Monika
Parafialny Zespół Caritas
Remlein Katarzyna
Siostry Uczennice Krzyża

Za zdjęcia dziękujemy:
Remlein Katarzynie
Siostram Uczennicom
Krzyża
Świątkowskiemu
Krzysztofowi

Zapraszamy
do witryny
naszej Parafii!

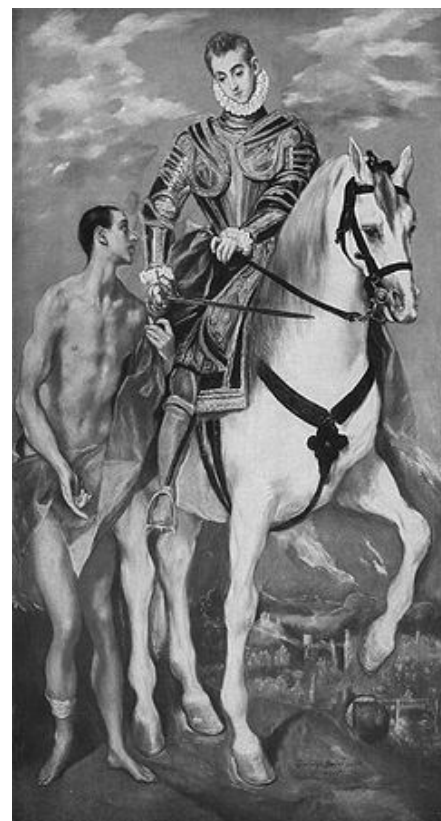
Adres:

www.jadwigaslaska.pl

ŚWIĘTY UŚMIECHNIĘTY

Święty Marcin

Marcin w wieku 15 lat był już żołnierzem. Poszedł w ślady ojca, który całe życie spędził na wojowaniu. Co prawda przepisy pozwalały synom legionistów rzymskich wstępować do wojska dopiero w siedemnastym roku życia, ale za czasów Marcina z powodu braku żołnierzy wiek ten obniżono do lat 15. Którejś zimy spotkał na polu nagiego żebraka i oddał mu pół swojego żołnierskiego płaszcza. W nocy we śnie objawił się mu Chrystus, odziany w jego płaszcz i tak przemawiał do aniołów: Patrzcie, jak mnie Marcin przyodził. Marcinowi podobało się żołnierskie życie, tak zresztą został wychowany przez ojca, ale jeszcze bardziej

chciał przyjąć chrzest. W tamtych latach uważano, że chrześcijanie nie powinni służyć w wojsku, bo wiąże się to z zabijaniem. Marcin postanowił zatem zrezygnować ze służby wojskowej. Okazja do tego nadarzyła się, gdy razem ze swoim legionem przebywał nad Renem. Przed bitwą poprosił swojego dowódcę o zwolnienie z wojska. Ten rozgniewał się, kazał go aresztować i trzymać pod strażą. Wtedy Marcin zażądał, by w czasie bitwy pozwolono mu wyjść do pierwszego szeregu, a on bez broni będzie walczył znakiem krzyża. Dowódca się zgodził, ale wtedy niespodziewanie przeciwnik poprosił o zawarcie pokoju. Wszyscy widzieli w tym wyraźny znak Boży. Po skończonej wojnie Marcin bez trudu został zwolniony z wojska.

Fragmenty książki „Krótki film o świętych” (praca zbiorowa)

ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY!!!

Jeżeli masz jakiś pomysł,
chcesz napisać artykuł do „Jadwisi”
lub chcesz abyśmy poruszyli jakiś temat,
SKONTAKTUJ SIĘ Z NAMI!!!
gazetka-jadwisia@wp.pl
605 476 890

SŁOWO KSIĘDZA PROBOSZCZA

Listopad kojarzymy przede wszystkim z dniem Wszystkich Świętych, Dniem Zadusznym, opadającymi liśćmi, które przypominają nam o przemijaniu.

Uroczystość Wszystkich Świętych wywodzi się głównie z czci oddawanej męczennikom, którzy oddali swoje życie dla wiary w Chrystusa, a których nie wspomniano ani w martyrologiach miejscowych, ani w kanonie Mszy Świętej. W 837 Grzegorz IV rozporządził, aby 1 listopada był dniem poświęconym pamięci nie tylko męczenników, ale wszystkich świętych Kościoła katolickiego. Jednocześnie na prośbę cesarza Ludwika Pobożnego rozszerzono to święto na cały Kościół.

Pierwszy dzień listopada jest w Polsce dniem wolnym od pracy, co powoduje, że wiele osób podróżuje nawet na wielkie odległości, aby odwiedzić groby swoich bliskich. Ludzie odwiedzają cmentarze, aby ozdobić groby kwiatami, zapalić znicze i pomodlić się w intencji swoich zmarłych. To święto ma charakter religijny, jest wyrazem pamięci oraz oddania czci i szacunku zmarłym.

Następnego dnia po Wszystkich Świętych w Dzień Zaduszny (2 listopada) obchodzony jest dzień wspominania zmarłych, którzy w czyśćcu oczekują na pełne zjednoczenie z Bogiem. Obchody Dnia Zadusznego zapoczątkował w chrześcijaństwie w roku 998 św. Odilon, opat z Cluny, jako przeciwwagę dla pogańskich

obrzędów czczenia zmarłych. Na dzień modłów za dusze zmarłych - stąd nazwa "Zaduszki" - św. Odilon wyznaczył właśnie pierwszy dzień po Wszystkich Świętych. W XIII wieku ta tradycja rozpowszechniła się w całym Kościele katolickim. W XIV wieku zaczęto urządzać procesje na cmentarz do czterech stacji. Przy stacjach odmawiano modlitwy za zmarłych i śpiewano pieśni żałobne. Piąta stacja odbywała się już w kościele, po powrocie procesji z cmentarza.

W Polsce tradycja Dnia Zadusznego zaczęła się tworzyć już w XII wieku, a z końcem XV wieku była znana w całym kraju. W 1915 roku papież Benedykt XV, na prośbę opata benedyktynów zezwolił, aby tego dnia każdy kapłan mógł odprawić trzy Msze św.: w intencji poleconej przez wiernych, za wszystkich wiernych zmarłych i według intencji papieża.

W dniu Wszystkich Świętych, jak i przez całą oktawę po tym dniu, a więc od 01 do 08 listopada, można dostąpić odpustu zupełnego dla zmarłego za nawiedzenie cmentarza i równocześnie zmówienie, choćby myślniej, modlitwy w intencji zmarłych. Konieczny jest stan łaski uświęcającej zdobywanego odpustu. Jak doskonale wiemy, odpust jest pojęciem oznaczające darowanie przez Boga kary doczesnej za grzechy, które już co do winy zostały odpuszczone w sakramencie pokuty. Odpust może być zupełny, jeśli jest darowaniem całej, przewidzianej

przez Boga kary, lub częściowy, jeśli jest tej kary zmniejszeniem.

W parafiach nasze modlitwy za zmarłych przedłużamy na cały miesiąc listopad, wycytując ich imiona i odmawiając różaniec. Wspólnota parafialna gromadzi się na modlitwie w intencji zmarłych, którzy są nam wszystkim bliscy ze względu na wyznawaną wiarę. Rodziny zmarłych natomiast winny zadbać o to, by imiona ich bliskich znalazły się wśród intencji modlitewnych odczytywanych podczas modlitwy różańcowej. W naszej parafii przez cały listopad od poniedziałku do soboty (z wyjątkiem środy) przed Mszą św. wieczorną czyli od godz. 17.30, czytamy „wymienianki” i odmawiamy różaniec za zmarłych.

**Ksiądz Proboszcz
Benedykt Glinkowski**

**Parafia Świętej Jadwigi Śląskiej
Poznań - os. Kwiatowe**

Proboszcz

ks. dr Benedykt Glinkowski

Wikariusz

ks. dr Bartosz Nowakowski

Probostwo

ul. Cyniowa 15

Poznań 60-175

Tel.: 61 867-38-92

Rezydent w parafii:

ks. kanonik Andrzej Kościański

Kościół parafialny św. Jadwigi Śląskiej

MSZE ŚWIĘTE

Niedziela/Święta

godz. 8.00

9.30

11.00 – dla dzieci

17.00 – dla młodzieży

Poniedziałek- sobota

godz. 8.00

18.00

Okazja do spowiedzi świętej- codziennie przed Mszą świętą,
w pierwsze piątki miesiąca od 15.00- 18.00

Biuro parafialne

ul. Cyniowa 15

Poznań 60-175

Tel.: 61 867-38-92

Czynne:

W poniedziałki, środy, piątki od 18.30